

Αρείου Πάγου 2073/2009 (Ζ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Πηγή:

http://www.areiospagos.gr/nomologia/apofaseis_DISPLAY.asp?cd=OEDIMQABUIYRJG586J5PGYCYHPW792&apof=2073_2009

Θέμα

Αιτιολογίας επάρκεια, Ανθρωποκτονία από αμέλεια.

Περίληψη:

Ανθρωποκτονία από αμέλεια. Στοιχεία του εγκλήματος. Ορθή και αιτιολογημένη καταδίκη για το έγκλημα αυτό του κατηγορουμένου μηχανικού που επέβλεπε το έργο σκυροδέτησης οικοδομής, ο οποίος παρέλειψε να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα ασφάλειας, με αποτέλεσμα το θάνατο του παθόντος από ηλεκτροπληξία, λόγω επαφής του οχήματος ρίψης σκυροδέματος με ηλεκτροφόρους αγωγούς. Περιστατικά αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της αμελούς συμπεριφοράς και του αποτελέσματος και διάρκεια ευθύνης του μηχανικού μέχρι τη λήξη του έργου που επιβλέπει. Απορρίπτει αίτηση.

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Θεοδώρα Γκοϊνή, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Κωνσταντίνο Φράγκο, Ιωάννη Παπαδόπουλου - Εισηγητή, Ιωάννη Γιαννακόπουλο και Ανδρέα Ξένο, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 16 Σεπτεμβρίου 2009, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Ρούσσου - Εμμανουήλ Παπαδάκη (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου) και του Γραμματέως Χρήστου Πήτα, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσεύοντος-κατηγορουμένου Χ, κατοίκου ..., που παραστάθηκε με τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Βασίλειο Γκουζάνη, για αναίρεση της με αριθμό 5080/2008 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών. Με πολιτικώς ενάγοντες τους: 1) Ψ1, κάτοικο ..., 2) Ψ2 και 3) Ψ3, κατοίκων ..., που δεν παρέστησαν στο ακροατήριο.

Το Τριμελές Εφετείο Αθηνών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή και ο αναιρεσειών - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 30 Ιανουαρίου 2009 αίτησή του, καθώς και στο από 28 Αυγούστου 2009 δικόγραφο προσθέτων λόγων αναιρέσεως, που καταχωρίστηκαν στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 224/2009.

Α φ ο ύ ά κ ο υ σ ε

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσειόντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα Αρείου Πάγου, που πρότεινε να γίνει δεκτή η προκειμένη αίτηση αναιρέσεως μετά των προσθέτων αυτής λόγων.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό της διατάξεως του άρθρου 302 παρ. 1 του ΠΚ, στην οποία ορίζεται ότι όποιος από αμέλεια προκαλεί το θάνατο άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών, προς τη διάταξη του άρθρου 28 του ίδιου Κώδικα, στην οποία ορίζεται ότι από αμέλεια πράττει όποιος από έλλειψη της προσοχής, την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, είτε δεν πρόβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του είτε το πρόβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν, συνάγεται ότι για τη θεμελίωση του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, απαιτούνται τα ακόλουθα στοιχεία: α) να μην καταβλήθηκε από το δράστη η επιβαλλόμενη κατ' αντικειμενική κρίση προσοχή, την οποία ο μέσος συνετός και ευσυνείδητος άνθρωπος οφείλει κάτω από τις ίδιες πραγματικές περιστάσεις να καταβάλει με βάση τους νομικούς κανόνες, τις συνήθειες που επικρατούν στις συναλλαγές και την κοινή, κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων, πείρα και λογική, β) να μπορούσε αυτός, με βάση τις προσωπικές του περιστάσεις, ιδιότητες, γνώσεις και ικανότητες και κυρίως εξαιτίας της υπηρεσίας του ή του επαγγέλματός του, να προβλέψει και να αποφύγει το αξιόποιο αποτέλεσμα και γ) να υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας ή παράλειψης του δράστη και του αποτελέσματος που επήλθε. Εξάλλου η καταδικαστική απόφαση έχει την από τις διατάξεις των άρθρων 93 παρ 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ απαιτούμενη ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ του ΚΠΔ, όταν αναφέρονται σε αυτήν, με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελίωσαν και οι νομικοί συλλογισμοί με τους οποίους έγινε η υπαγωγή των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Η απαιτούμενη ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία πρέπει να εκτείνεται όχι μόνον στην κρίση για την ενοχή, αλλά να περιλαμβάνει και την αναφορά των αποδεικτικών μέσων, από τα οποία το Δικαστήριο οδηγήθηκε στην καταδικαστική του κρίση. Τα αποδεικτικά μέσα, δηλαδή, πρέπει να προκύπτει με βεβαιότητα, ότι έχουν ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριο, όλα στο σύνολο τους και όχι ορισμένα μόνον από αυτά. Για τη βεβαιότητα δε αυτή αρκεί να μνημονεύονται όλα, έστω κατά το είδος τους, χωρίς ανάγκη ειδικότερης αναφοράς τους και μνείας του τί προέκυψε από καθένα. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό, που αποτελούν ενιαίο σύνολο. Δεν αποτελεί, όμως, λόγο αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα η εσφαλμένη εκτίμηση των εγγράφων, η εσφαλμένη

αξιολόγηση των καταθέσεων των μαρτύρων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολόγησης κάθε αποδεικτικού στοιχείου χωριστά και η παράλειψη της αξιολογικής συσχέτισεως μεταξύ των αποδεικτικών στοιχείων, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές πλήττεται η αναιρετικά ανέλεγκτη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Ειδικώς προκειμένου περί αντιφάσεως, αυτή μπορεί να υπάρχει είτε στην ίδια την αιτιολογία είτε μεταξύ αυτής και του διατακτικού, γιατί προκειμένου να κριθεί η ύπαρξη αιτιολογίας, είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό που αποτελούν ενιαίο σύνολο και το δεύτερο πρέπει να στηρίζει το πρώτο. Περαιτέρω λόγο αναιρέσεως από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του ΚΠΔ συνιστά η εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως. Εσφαλμένη ερμηνεία τέτοιας διατάξεως υπάρχει όταν το δικαστήριο αποδίδει σ' αυτήν διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει, ενώ εσφαλμένη εφαρμογή υπάρχει όταν το δικαστήριο δεν υπήγαγε σωστά τα περιστατικά που δέχτηκε, στη διάταξη που εφαρμόστηκε. Περίπτωση εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διατάξεως υπάρχει και όταν η παραβίαση αυτής γίνεται εκ πлагίου, γιατί στο πόρισμα που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό αιτιολογικού και διατακτικού και αναφέρεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, έχουν επιλωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, ώστε να μην είναι εφικτός ο έλεγχος από τον Άρειο Πάγο της ορθής ή μη εφαρμογής της ουσιαστικής ποινικής διατάξεως που εφαρμόστηκε, οπότε η απόφαση στερείται νόμιμης βάσης. Στην προκειμένη περίπτωση το Τριμελές Εφετείο Αθηνών με την προσβαλλόμενη υπ' αριθ. 5080/2008 απόφασή του δέχθηκε ότι, από τα αποδεικτικά μέσα που κατ' είδος αναφέρει, αποδείχθηκαν τα παρακάτω περιστατικά: "Ο ΩΩ (θανών) είχε προσληφθεί στην επιχείρηση "ΓΑΛΑΞΙΑΣ ΑΒΕΑΕ", το έτος 2000, με την ειδικότητα του οδηγού οχήματος μεταφοράς σκυροδέματος (βαρέλα). Στις 30.9.2003, με το υπ' αριθμ. ... όχημα μεταφοράς σκυροδέματος μετέφερε σκυρόδεμα στην οδό ... στο ..., όπου διενεργούντο εργασίες διάστρωσης σκυροδέματος της θεμελίωσης, υπογείου, της εκεί υπό ανέγερση οικοδομής. Περί ώρα 10.4ο, ο πιο πάνω ΩΩ είχε ολοκληρώσει την εργασία του και είχε εκφορτώσει το περιεχόμενο (σκυρόδεμα) του οχήματός του στο όχημα αντλίας του σκυροδέματος που χειριζόταν ο πρώτος κατηγορούμενος Κων/νος Κόρτσας και στάθμευσε το όχημά του πλησίον αυτού. Επάνω από το χώρο που είχαν σταθμεύσει τα δύο οχήματα διήρχετο εναέριο δίκτυο της ΔΕΗ μέσης τάσης 20.000 Volt. Ο ΩΩ, πριν την αναχώρηση από τον πεζόδρομο της οδού ..., ξεκίνησε το πλύσιμο με μάνικα του κάδου της βαρέλας από τα υπολείμματα του μεταφερόμενου σκυροδέματος. Την ίδια ώρα ο παραπάνω χειριστής και πρώτος κατηγορούμενος, αναμένοντας την άφιξη της νέας βαρέλας σκυροδέματος, άφησε το τηλεχειριστήριο της αντλίας (πρέσας) κάτω στο έδαφος, χωρίς να απενεργοποιήσει με την πίεση του κομβίου διακοπής την λειτουργία του. Στη συνέχεια, από άγνωστη αιτία μετακινήθηκε κάποιος μοχλός χειρισμού του χειριστηρίου, με αποτέλεσμα να κινηθεί ανεξέλεγκτα ο μεταλλικός βραχίονας του οχήματος αντλίας (πρέσας) του σκυροδέματος και να έλθει σε επαφή με το εναέριο δίκτυο της ΔΕΗ, που υπήρχε πάνω από το χώρο αυτό, στη

συνέχεια δε να διακοπεί το ρεύμα στη γραμμή αυτή (22-13 204V) που τροφοδοτεί την περιοχή ... (Βλ. από 10.12.03 έγγραφο της ΔΕΗ). Η προσέγγιση αυτή στα ηλεκτροφόρα σύρματα είχε ως αποτέλεσμα να διέλθει το ηλεκτρικό ρεύμα από τα μεταλλικά μέρη των παραπάνω οχημάτων, να διαπεράσει τον ΩΩ μέσω του αριστερού του χεριού και στη συνέχεια μέσω του σώματός του, να προκληθεί ηλεκτροπληξία συνεπεία της οποίας επήλθε ο θάνατος αυτού. Ο εν λόγω θάνατος οφείλεται στην αμελή συμπεριφορά του πρώτου και τρίτου των κατηγορουμένων, χειριστή της αντλίας και πολιτικού μηχανικού, αντιστοίχως. Ειδικότερα, ο τρίτος των κατηγορουμένων, Χ, αν και είχε υποχρέωση ως επιβλέπων μηχανικός να δώσει οδηγίες για τη λήψη μέτρων ασφαλείας από τον κίνδυνο που προερχόταν από το εναέριο δίκτυο της ΔΕΗ, που διέρχεται πλησίον της οικοδομής και να επιβλέπει την τήρησή τους, ειδικότερα να δώσει οδηγίες στον ιδιοκτήτη του έργου ώστε πριν την έναρξη των εργασιών εγγράφως να ειδοποιηθεί η ΔΕΗ και να εξεταστούν τα μέτρα που θα έπρεπε να λάβουν, καθόσον οι προσεγγίσεις αντλιών σκυροδέματος πρέπει να πραγματοποιούνται μακριά από ηλεκτροφόρους αγωγούς ανεξαρτήτως τάσεως καθώς και να δώσει οδηγίες κατά την παραπάνω διάστρωση του σκυροδέματος τα δύο πιο πάνω οχήματα να τοποθετηθούν σε χώρο ελεύθερο εναέριων ηλεκτρικών αγωγών, από αμέλειά του δεν έπραξε τα παραπάνω, τα οποία αν είχε πράξει θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί ο θάνατος του ΩΩ, δοθέντος ότι υπήρχε δυνατότητα τα οχήματα να τοποθετηθούν σε ελεύθερο ηλεκτροφόρων αγωγών χώρο. Η αμέλεια του πρώτου κατηγορουμένου συνίσταται στο ότι άφησε εκτός ελέγχου το τηλεχειριστήριο, αν και όφειλε να ελέγχει αυτό, χωρίς μάλιστα να έχει απενεργοποιήσει τη λειτουργία του μεταλλικού βραχίονα με το κουμπί διακοπής της λειτουργίας, ενέργειες που αν είχε πράξει μπορούσε να αποφευχθεί το ατύχημα.

Συνεπώς, οι παραπάνω πρέπει να κηρυχθούν ένοχοι της ανθρωποκτονίας από αμέλεια". Στη συνέχεια το Δικαστήριο, στο διατακτικό της αποφάσεώς του, όρισε τα εξής: "Κηρύσσει τους 1ο και 3ο κατηγορουμένους (ΑΑ και Χ) ενόχους του ότι: Στο ... την 30 Σεπτεμβρίου 2003 και περί ώρα 10:40, από αμέλεια, δηλαδή από έλλειψη της προσοχής που ώφειλαν από τις περιστάσεις και μπορούσαν να καταβάλουν επέφεραν τον θάνατο άλλου και δή του ΩΩ, γενν. το 1978, κατοίκου στην ζωή στο ..., χωρίς να προβλέψουν, αν και μπορούσαν το από την κατωτέρω πράξη τους προελθόν ως άνω αξιόποιο αποτέλεσμα. Συγκεκριμένα ο ΑΑ, χειριστής μηχανήματος (πρέσσας ετοιμού σκυροδέματος), ο τρίτος ΒΒ, εργολάβος οικοδομών και ο τέταρτος κατηγορούμενος Χ, πολιτικός μηχανικός, που είχε την εποπτεία και την επίβλεψη του ως άνω εκτελούμενου έργου, δεν φρόντισαν, ως είχαν υποχρέωση, να λάβουν τα ενδεδειγμένα, μέτρα ασφαλείας, ήτοι: α) οι μεταφορές σιδηροπλισμού και εγκαταστάσεις μηχανημάτων, καθώς και οι προσεγγίσεις αντλιών σκυροδέματος να πραγματοποιούνται μακριά από ηλεκτροφόρους αγωγούς ανεξαρτήτου τάσεως, β) σε περιοχές όπου υπάρχουν εναέρια ηλεκτρικά δίκτυα ή εγκαταστάσεις, εφ' όσον κινούνται ή εργάζονται υψηλά οχήματα - μηχανήματα να λαμβάνονται πέραν των μέτρων, που αναφέρονται στο προηγούμενο υπό

στοιχ. α' παράγραφο και μετά από έγγραφη έγκριση της ΔΕΗ, πρόσθετα ειδικά μέτρα ασφαλείας, γ) εφόσον πλησίον εργοταξίου διέρχονταν αγωγός ηλεκτρικού ρεύματος να ειδοποιείτο εγγράφως, πριν από την έναρξη των εργασιών, η ΔΕΗ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78 εδ. β', γ' και 79 εδ. α' του Π.Δ/ 1073/81 (περί μέτρων ασφαλείας κατά την εκτέλεση εργασιών σε εργοτάξια οικοδομών, και έτσι εξ αιτίας των συγκεκριμένων αμελειών των ως άνω κατηγορουμένων να επέλθει ο θάνατος του ΩΩ, εργαζομένου, προσληφθέντος στην επιχείρηση "ΓΑΛΛΞΙΑΣ", με ατομική σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, με την ειδικότητα του οδηγού οχήματος μεταφοράς σκυροδέματος (βαρέλας), ως εξής: Ο την 30.9.2003 και περί ώρα 10.40' είχε σταθμεύσει το όχημά του (βαρέλα) με αρ. κυκλοφ. ... στην οδό ..., όπου διενεργούνταν εργασίες διάστρωσης σκυροδέματος της θεμελίωσης της εν λόγω οικοδομής, ιδιοκτησίας του πρώτου, με εργολάβο τον τρίτο και επιβλέποντα μηχανικό τον τέταρτο εκ των κατηγορουμένων. Το όχημά του το είχε σταθμεύσει πλησίον του οχήματος αντλίας σκυροδέματος, με αριθμό κυκλοφορίας ..., την οποία χειριζόταν ο δεύτερος κατηγορούμενος ΑΑ. Επάνω από το χώρο στον οποίο είχαν σταθμεύσει τα δύο οχήματα (βαρέλα και η πρέσσα) διέρχονταν δίκτυο εναέριο της ΔΕΗ, ήτοι γραμμή τροφοδοσίας μέσης τάσης 20.000 Volt. Την χρονική στιγμή που εγένοντο εργασίες σκυροδέτησης σε στάθμη υπογείου, ήτοι μεταφορά σκυροδέματος από την μπετονιέρα στην πρέσσα, για άγνωστη αιτία, μετακινήθηκε κάποιος μοχλός χειρισμού του τηλεχειριστηρίου (λεβιές) - μέσω του οποίου ο δεύτερος κατηγορούμενος, ΑΑ ήλεγχε και κατηύθυνε τις κινήσεις του μηχανικού βραχίονα της πρέσσας και τον σωλήνα έγχυσης σκυροδέματος στις επιθυμητές τάσεις, με αποτέλεσμα να κινηθεί ανεξέλεγκτα ο βραχίονας του οχήματος - πρέσσας και να έρθει σε επαφή με το δίκτυο της ΔΕΗ και να δημιουργηθεί ηλεκτρικό ρεύμα που διήλθε είτε από τα μεταλλικά μέρη του οχήματος της πρέσσας ή και του οχήματος μεταφοράς σκυροδέματος (βαρέλας), το οποίο διαπέρασε τον εργαζόμενο μέσω του αριστερού του χεριού και στην συνέχεια μέσω του σώματός του, προκλήθηκε ηλεκτροπληξία, εξ αιτίας της οποίας, ως μόνης ενεργού αιτίας επήλθε ακαριαία ο θάνατος αυτού. Το παραπάνω ατύχημα θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί εάν οι κατηγορούμενοι είχαν λάβει τα πιο κάτω μέτρα ασφαλείας, ως είχαν υποχρέωση εκ των καθηκόντων των οι δεύτερος, τρίτος και τέταρτος εξ αυτών και ο πρώτος ως ιδιοκτήτης της παραπάνω οικοδομής, ήτοι εφόσον: 1) Προ της έναρξης των εργασιών είχε ειδοποιηθεί εγγράφως η αρμόδια υπηρεσία της ΔΕΗ, ώστε να εξετασθούν από κοινού με τον εκτελούντα το έργο και τον επιβλέποντα μηχανικό του έργου τα μέτρα ασφαλείας που θα έπρεπε να ληφθούν, 2) Λαμβάνονταν κατάλληλα και ειδικά προστατευτικά μέτρα ασφαλείας που θα απέκλειαν την προσέγγιση της αντλίας σκυροδέματος σε ηλεκτροφόρους αγωγούς, 3) Η τοποθέτηση των οχημάτων είχε γίνει σε χώρο ελεύθερο εναέριων ηλεκτρικών αγωγών. Και 4) Εάν είχε απενεργοποιηθεί με το κομβίο διακοπή στο τηλεχειριστήριο η λειτουργία του μεταλλικού βραχίονα της πρέσσας ώστε να είχε αποτραπεί ο κίνδυνος ακούσιας μετακίνησής του". Μετά από αυτά το Δικαστήριο καταδίκασε τον ήδη αναιρεσείοντα σε ποινή φυλακίσεως δεκαπέντε (15) μηνών, την εκτέλεση της οποίας ανέστειλε επί τριετία. Με αυτά που δέχτηκε το

Τριμελές Εφετείο, διέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφασή του την απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, γιατί στο αιτιολογικό, συμπληρούμενο με το διατακτικό, αναφέρει, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά, τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στήριξε την κρίση του για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος της ανθρωποκτονίας από αμέλεια, για το οποίο καταδίκασε τον κατηγορούμενο, τις αποδείξεις που τα θεμελίωσαν και τους νομικούς συλλογισμούς, με τους οποίους έκανε την υπαγωγή των περιστατικών αυτών στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 28 και 302 του ΠΚ, τις οποίες ορθά εφάρμοσε και δεν τις παραβίασε ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου. Συγκεκριμένα αναφέρει ότι το αποτέλεσμα του θανάτου του παθόντος οφείλεται σε συγκλίνουσα αμέλεια του κατηγορουμένου επιβλέποντος μηχανικού και του συγκατηγορουμένου του χειριστή της αντλίας ρίψης του σκυροδέματος, αναλύει τα περιστατικά της αμέλειας του καθενός τους, την οποία χαρακτηρίζει μη συνειδητή, καθώς και τον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ της ανωτέρω αμέλειας και του επελθόντος αποτελέσματος. Ειδικότερα δέχεται, σχετικά με τον ήδη αναιρεσιόντα, ότι η εξωτερική του αμέλεια συνίσταται στο ότι, ενώ είχε υποχρέωση από την ιδιότητά του ως επιβλέπωντος το έργο σκυροδέτησης της συγκεκριμένης οικοδομής να δώσει οδηγίες για τη λήψη των απαιτούμενων μέτρων ασφαλείας για την εκτέλεση του έργου και να επιβλέψει την τήρησή τους, δεν μερίμνησε για τη λήψη των μέτρων αυτών, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνίσταντο: α) στην έγγραφη ειδοποίηση της ΔΕΗ πριν από την έναρξη των εργασιών ώστε να εξεταστούν τα μέτρα που θα έπρεπε να ληφθούν ενόψει της διελεύσεως εναέριων ηλεκτροφόρων αγωγών πλησίον της οικοδομής και β) στην τοποθέτηση των δύο οχημάτων (μεταφοράς σκυροδέματος και ρίψης σκυροδέματος) σε χώρο ελεύθερο από εναέριους ηλεκτροφόρους αγωγούς ώστε να μην είναι δυνατή η προσέγγιση των μεταλλικών μερών των οχημάτων στους αγωγούς αυτούς, δεδομένου ότι υπήρχε τέτοιος ελεύθερος χώρος. Επίσης σχετικά με τον αντικειμενικό αιτιώδη σύνδεσμο της ανωτέρω αμέλειας του κατηγορουμένου με το επελθόν αποτέλεσμα αναφέρει η απόφαση ότι αν αυτός είχε μεριμνήσει για τη λήψη των ως άνω μέτρων, θα είχε αποφευχθεί η επαφή των μεταλλικών μερών του οχήματος με τους ηλεκτροφόρους αγωγούς και θα αποφευγόταν η ηλεκτροπληξία του παθόντος που επέφερε το θάνατό του. Το ότι η επαφή με τους ηλεκτροφόρους αγωγούς συνέβη κατά τη στιγμή που ο παθών έπλενε τη βαρέλα του οχήματός του από τα υπολείμματα του σκυροδέματος, δηλαδή σε χρόνο που είχε τελειώσει η ρίψη του σκυροδέματος, δεν αίρει τον ανωτέρω αιτιώδη σύνδεσμο ούτε την ευθύνη του κατηγορουμένου και κατά το χρόνο πλουσίματος της βαρέλας, αφού, όπως δέχεται η απόφαση, το όχημα του παθόντος δεν είχε αποχωρήσει ακόμη από τον τόπο του έργου ούτε είχε μετακινηθεί από το σημείο όπου εκφόρτωσε το σκυροδέμα στην αντλία ρίψης αυτού και έτσι η υποχρέωση του κατηγορουμένου για τη λήψη του μέτρου της τοποθέτησης του οχήματος σε χώρο ελεύθερο από ηλεκτροφόρους αγωγούς παρέμενε ενεργή και κατά το στάδιο εκείνο του πλουσίματος της βαρέλας, το δε αποτέλεσμα, κατά τις σαφείς παραδοχές της

αποφάσεως, οφείλεται στην τοποθέτηση του οχήματος στο συγκεκριμένο χώρο και όχι στο είδος της εργασίας που εκτελείτο στο όχημα αυτό. Επομένως, δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ της παραδοχής της αποφάσεως ότι ο κατηγορούμενος ήταν υποχρεωμένος να λάβει τα προαναφερθέντα μέτρα ασφαλείας κατά την εκτέλεση του έργου ρίψης και διάστρωσης του σκυροδέματος της οικοδομής και της παραδοχής ότι αυτός ευθύνεται και κατά το στάδιο πλυσίματος της βαρέλας του οχήματος, αφού, όπως δέχεται η απόφαση, αναμενόταν και άλλη βαρέλα με σκυρόδεμα, πράγμα που σημαίνει παραδοχή του Δικαστηρίου ότι δεν είχε ακόμη περατωθεί το έργο ρίψης και διάστρωσης του σκυροδέματος της ανωτέρω οικοδομής, ώστε να λήξει και η ευθύνη του κατηγορουμένου.

Συνεπώς ο λόγος αναιρέσεως του κύριου δικογράφου της αιτήσεως αναιρέσεως από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' του ΚΠΔ και οι λόγοι αναιρέσεως του δικογράφου των πρόσθετων λόγων αναιρέσεως από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' του ΚΠΔ, είναι αβάσιμοι στην ουσία. Μετά από αυτά πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της η αίτηση αναιρέσεως (αίτηση και πρόσθετοι λόγοι) και να επιβληθούν στον αναιρεσείοντα τα έξοδα της ποινικής διαδικασίας (άρθρ. 583 παρ. 1 του ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την αίτηση και τους πρόσθετους λόγους Χ για αναίρεση της υπ' αριθ. 5080/2008 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών.

Επιβάλλει στον αναιρεσείοντα τα έξοδα της ποινικής διαδικασίας, που ανέρχονται σε διακόσια είκοσι (220) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 15 Οκτωβρίου 2009.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 4 Νοεμβρίου 2009.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ